

UDK 811.112.2:929 Паунковић Ц.
COBISS.SR-ID 218197516

ISSN 0350-2899. - Vol. 40, br. 3 (2015), str. 221-222.

IN MEMORIAM

STO GODINA OD ROĐENJA CITE PAUNKOVIĆ, LEKTORA ZA NEMAČKI JEZIK U TIMOČKOM MEDICINSKOM GLASNIKU

A HUNDRED YEARS SINCE THE BIRTH OF MRS CITA PAUNKOVIC, GERMAN LANGUAGE PROOFREADER OF TIMOK MEDICAL GAZETTE

Nebojša Paunković

POLIKLINIKA „PAUNKOVIĆ“, ZAJEČAR

U broju Timočkog glasnika posvećenom četrdesetogodišnjici kontinuiranog izlaženja, sećamo se i lektora za nemački jezik, prof. Cite Paunković. Ona je za naš časopis prevodila i lektorisala tekstove punih 19 godina, od drugog broja 2 (1976. godine) do 1995. godine, kada je uredništvo časopisa odlučilo da se apstrakti prevode samo na engleski jezik.

Cita Paunković je imala vrlo buran, naporan, srećan i aktivan život. Navešću neke crtice iz tog života.

Rođena je u Sarajevu, 1915. godine, kao potomak stare plemićke porodice de Grizogono. Otac joj je bio uspešan bankar. Upisala je Pravni fakultet u Zagrebu, ali posle očeve naprasne smrti, morala je da napusti studije i da se zaposli kako bi mogla da izdržava mlađeg brata. Na jednom kursu za dobrovoljne bolničarke (zemlja se spremala za rat), upoznaje doktora koji je bio predavač na tom kursu, i posle zabavljanja od 2-3 godine za njega se venčava. Godine 1940. rađa im se prvo dete, ćerka Gordana. Sledeće godine idila se drastično narušava, ustaše preuzimaju

vlast u Bosni i Hercegovini i dr Dragana Paunkovića, sa ženom i detetom, proteruju u Srbiju. Tu im se rađa drugo dete, sin Nebojša.

Teško vreme za Citu tek nastaje. Muža joj hapsi Gestapo, i posle surovog „saslušavanja“ šalje ga u zarobljeništvo u Nemačku. Po oslobođenju i Draganovom povratku, nastaje ponovo vreme ljubavi i relativnog blagostanja: doktorova žena, kao i ostale žene iz tog doba, vreme provodi u „dobrovoljnom“ radu u AFŽ-u (Antifašistički front žena), ali, u stvari, u radu sa svojim mužem u novootvorenom antituberkuloznom dispanzeru. Godine 1951. rađa im se i treće dete, kći Vesna.

Iste godine, u 46-oj godini umire suprug Dragan, a Cita, plemićkog porekla, kći bankara, supruga uglednog lekara, ostaje bez ikog svog, sa troje dece, gotovo bez ikakvih primanja. Dobila je minimalnu porodičnu penziju i dečji dodatak koji je u to vreme primalo svako dete. Rešila je da se zaposli. Imala je dve godine prava, od čega su joj posleratne vlasti priznavale samo Rimsko pravo. Imala je i veliko znanje iz rada na suzbijanju tuberkuloze, ali nikakvu formalnu edukaciju. Setila se da zna nemački, taj jezik je u kući govorila njena baka. Upisala je vanredno studije nemačkog (pod B i francuskog) jezika, na Filozofskom fakultetu u Beogradu, i za 4 godine je diplomirala. Odmah po upisu na fakultet našla je mesto kao nastavnik francuskog jezika u osmogodišnjoj školi, posle godinu dana je dobila i nemački jezik, a po diplomiranju prešla je u gimnaziju za profesora nemačkog jezika gde je ostala do penzionisanja. Po odlasku u penziju bavila se aktivnim prevodenjem – bila je stručni prevodilac i sudski tumač gotovo do svoje smrti, godine 2001.

Adresa autora: Nebojša Paunković, poliklinika „Paunković“, Timočke bune 4, 19000 Zaječar, Srbija.
E-mail: npaunkovic@sezampro.rs
Rad primljen: 30. 6. 2015. Rad prihvaćen: 1. 7. 2015. Elektronska verzija objavljena: 14. 10. 2015.
www.tmg.org.rs

Cita Paunković je bila najomiljeniji profesor, deca su je obožavala, zvali su je tetka

Cita, mama Cita, a pred kraj i baka Cita. Umrla je 19. 9. 2001.